

Publicerad 2010-05-03 00:34 av Rottenheim-Viktor

Vi lunkar bort i ren idioti.

Ruset av välgång lunkar så småningom till tystnad.

Jag upptäcker att det inte var så speciellt, du vet.

Och man sitter sedan,

begrundar hur det egentligen var.

Ack sådan lögn man kan ha inbillat sig,

minnen sviker realismen.

Den nya dagen välkomnar,

egentligen så välkomnar den inte alls.

Man vet sanningen men vill inte erkänna.

Livsupptäckten var inget speciellt.

Den tar slut, känslan.

Det nya kommer tyna bort, lika självklart som du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rottenheim-Viktor med Poeter.se id #33329 innehar upphovsrätten